

Els escacs

El joc d'escacs comença,
els peons van avançant
i tot es desenvolupa.
Hem d'anar meditant!

El formós i lleuger cavall
avança amb prudència poca
i l'alfil de més avall
l'amenaça sense badar boca.

Em fixo en el contrincant,
sembla que prepara una jugada.
Què deu estar pensant?
He de guanyar el joc d'una vegada.

La bella i malenconiosa dama
es mou amb tristes vaga,
però la dama és del contrincant
així que he d'anar pensant.

A l'escola i a molts llocs més
gairebé sempre sento que diuen:

“Torre...! Peó...! Cavall C3!

I jo, la veritat, no entenc res.

Malviatge! No m'he concentrat!

El joc ha finalitzat;
no he tingut prou coratge
i m'ha fet escac i mat.

Martí Boixader
6è de Primària

El viatge

Aquell estiu a la feina tothom parlava de què farien per les vacances, un deia que aniria a París, l'altre a Londres,... en definitiva, tots marxaven menys jo. Quan vaig ser a casa, em vaig disposar a pensar què faria a l'estiu i com que no tenia gaires estalvis, no podia triar gaire, al final em vaig decantar per anar a Accra.

Al cap de dues setmanes ja em veieu a dintre d'un vaixell, en un petit camarot. El viatge es va fer molt llarg i pesat i, en algun moment, semblava que em marejava.

Quan vaig arribar al meu destí, tot baldat i cansat, vaig anar a l'oficina d'informació; allà un empleat em va explicar les diferents rutes que podia agafar i després em va donar un mapa. Vaig sortir del punt d'informació i vaig agafar el meu cotxe i, tot seguit, vaig fer la ruta que creia més interessant.

Tot conduint per un paisatge desèrtic, vaig poder observar un petit poble, allà em vaig aturar i vaig veure un nen jugant amb un cotxe fet de llaunes intentant imitar els pocs cotxes que passen pel seu petit poble. També vaig poder sotjar un grup de nens que escoltaven atentament el seu professor.

Més tard, mentre donava un tomb, vaig conèixer un home molt amable que em va explicar moltes coses sobre aquell poblet i em va convidar a dormir a casa seva.

L'endemà, anant cap a la capital, vaig clissar el paisatge desèrtic i pobre que hi havia pel camí. Un cop arribat, vaig visitar el mercat, on hi havia molts productes estesos damunt de diaris i convivint amb les rates i les mosques. A continuació vaig anar a visitar el museu de la capital, allà vaig poder observar la història d'aquell país, on també sortia el temps que havien estat ocupats pels europeus i també quan van aconseguir la independència.

Al cap d'una hora llarga vaig sortir del museu i em vaig dirigir cap a casa d'un amic que m'havia convidat, pel camí vaig estar pensant totes les coses que havia vist durant aquella estada, vaig pensar en el nen, en el mestre, en l'home que em va convidar a casa seva, en definitiva, en totes les persones que són pobres i, tot i així, són felices.

Jordi Díaz
6è de Primària

Els oficis

Quan ets força petit,
t'acostumen a preguntar:
Tu, de gran, de què vols treballar?
I un grapat de coses se't passen pel cap.

M'agradaria ser cuiner,
com en Ferran Adrià,
per al cap d'un temps,
progressar i lluny poder arribar.

M'agradaria ser tennista professional,
com en Rafa Nadal,
o ser com el seu tiet,
futbolista internacional.

Voldria ser professor,
per donar als nens una mica de claror,
perquè m'agradaria ensenyar
com parlar correctament el català.

M'agradaria ser periodista,
per informar del que acaba de passar,
o també comentarista,
per a tertúlies poder participar.

I la gent, farta, t'acaba preguntant,
al final què voldràs ser?
I tu, sense saber-ho, acabes responent,
encara no ho tinc clar, però de gran ja t'ho diré.

Albert Martínez. 6è de Primària

Una nit estrellada

Ja som al capvespre,
el sol ja se'n va,
la claror de la lluna
ens comença a il·luminar.

Sobre l'aigua transparent
hi ha un color platejat;
és el reflex de la lluna
que es col·loca sobre el mar.

Les estrelles ja apareixen
enmig del cel blau fosc
i una llum daurada
se'ls apareix en la foscor.

Entre l'aigua, les estrelles
i el color platejat del mar,
fan una nit molt bella,
una nit molt especial.

Tots hem de dir adéu
a aquesta nit meravellosa
que esperarem amb impaciència
fins que arribi un altre cop.

Entremig de les muntanyes,
el sol ja apareix
i les estrelles i la lluna
es submergeixen en el cel.

He mirat per darrer cop
les estrelles i la lluna
que amb la seva resplendor
deixen bocabadat a tothom.

Ma. del Mar Padovan
6è de Primària

Petita i gèlida

*Petita i gèlida,
gèlida i tenebrosa.*

Hi ha una finestra per on puc mirar
i veure un món ple de felicitat,
amb unes barres gruixudes
que no em deixen escapar.

Un quadre també hi puc trobar,
amb la meva imaginació
intento entrar
per trobar el món de veritat.

*Esquifida i gèlida,
gèlida i tenebrosa.*

Sota el meu llit dur
hi ha un forat que em permet
veure el món lliure i canviant
mentre continuo tancada en un món sense pau.

No entenc perquè m'han tancat,
és una injustícia molt gran,
no tinc res d'especial,
espero que algun dia em deixin marxar.

*Petita i gèlida,
gèlida i tenebrosa.*

Júlia Hernando. 6è de Primària

